

РЕШЕНИЕ

№ 772

гр. София, 09.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7915** по описа за **2022** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „КЕПИТЪЛ КОНСЕПТ ЛИМИТЕД“ АД, чрез юрисконсулт Ц., срещу решение № 2457 от 01.07.2022 г., постановено по НАХД № 16304/2021 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 131-ви състав. С оспореното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-814/01.11.2021 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на касатора, на основание чл. 221, ал. 8, т. 3, предл. първо от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК), е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 лева за извършено нарушение на чл. 100о¹, ал. 1, предл. първо във връзка с чл. 100т, ал. 4 във връзка с ал. 1, изр. първо, предложение първо ЗППЦК.

Според касатора въззивното решение е неправилно, постановено в нарушение на закона и при съществено нарушение на процесуалните правила, като наложеното наказание е явно несправедливо. Оспорват се изводите на съда за липса на допуснати процесуални нарушения при съставяне на акта за установяване на административно нарушение (АУАН). В тази връзка се поддържа, че е допуснато нарушение на чл. 40,

ал. 1, предл. първо и чл. 43, ал. 1, предл. второ ЗАНН и то е от съществен характер, тъй като засяга правото на защита на санкционираното юридическо лице. Твърди се, че към датата на съставяне и връчване на АУАН М. Б. не е притежавала представителна власт спрямо дружеството. Пълномощното, с което е разполагала служителката Б., я е упълномощавало да представлява „КЕПИТЪЛ КОНСЕПТ ЛИМИТЕД“ АД пред КФН във връзка с изпълнение на задължения на дружеството, произтичащи от ЗППЦК, като подава и получава документи в тази връзка, но не е имала права да представлява дружеството при съставяне и връчване на АУАН. На следващо място в касационната жалба се твърди, че в НП е посочено, че дружеството предоставя на КФН и обществеността тримесечни финансови отчети на основание чл. 100о¹, ал. 7 ЗППЦК, а не уведомления за финансовото си състояние, поради което с НП е наложена санкция за нарушение, което не е извършено от касатора. Изложени са подробни аргументи за наличие на предпоставките за приложение на чл. 28 ЗАНН. Моли се решението на СРС на бъде отменено, като бъде отменено и издаденото НП. В подкрепа на твърденията, изложени в жалбата, е приложена съдебна практика. Претендират се разноси.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрисконсулт Ц., който поддържа касационната жалба и моли за отмяна на решението и на НП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – заместник-председателят на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, в съдебно заседание се представлява от юрисконсулт Г., която оспорва касационната жалба. Представя писмени бележки с доводи за правилност и законосъобразност на обжалваното решение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Д., който счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, XXV-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, приложим по силата на чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства СРС е установил, че „КЕПИТЪЛ КОНСЕПТ ЛИМИТЕД“ АД се явява дружество, което било вписано под № РГ-05-1488 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за комисията за финансов надзор (ЗКФН), воден от КФН, притежавало статут на емитент и било адресат на разпоредбите на ЗППЦК и на подзаконовите нормативни актове по прилагането му.

При проверка на постъпилите в КФН уведомления за финансовото състояние за първо тримесечие на 2021 г. на хартиен носител и по реда на чл. 100т, ал. 4 ЗППЦК, а именно чрез единната система за предоставяне на информация по електронен път, изградена и поддържана от КФН – e-Register, било установено, че „КЕПИТЪЛ КОНСЕПТ ЛИМИТЕД“ АД не е представило уведомление за финансовото си състояние за първо тримесечие на 2021 г. в законоустановения срок, а именно до 05.05.2021 г, включително. Уведомлението за финансовото състояние на дружеството

за първо тримесечие на 2021 г. било предоставено на 27.05.2021 г.

Предвид това било прието, че „КЕПИТЪЛ КОНСЕПТ ЛИМИТЕД“ АД е извършило нарушение на чл. 100о¹, ал. 1, предл. първо във връзка с чл. 100т, ал. 4 във връзка с ал. 1, изр. първо, предложение първо ЗППЦК, за което на дружеството бил съставен АУАН № Р-06-464/31.05.2021 г. Въз основа на същия, при идентично фактическо описание на нарушението и правна квалификация, заместник-председателят на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, е издал срещу „КЕПИТЪЛ КОНСЕПТ ЛИМИТЕД“ АД оспореното НП, с което на основание чл. 221, ал. 8, т. 3, предл. първо ЗППЦК му е наложил имуществена санкция в размер на 5000 лева.

При така установената фактическа обстановка въззивният съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. По съществуващото на спора съдът е приел, че дружеството е осъществило състав на нарушението по чл. 100о¹, ал. 1, предл. първо във връзка с чл. 100т, ал. 4 във връзка с ал. 1, изр. първо, предложение първо ЗППЦК, поради което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност на основание чл. 221, ал. 8, т. 3, предл. първо ЗППЦК.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Правилна е преценката на въззивната инстанция за липса на съществени процесуални нарушения при съставяне на АУАН и издаване на НП. Неоснователно е възражението на касатора за допуснато нарушение на чл. 40, ал. 1 и чл. 43, ал. 1, предл. второ ЗАНН. В разглеждания случай АУАН е съставен в присъствието на и връчен на надлежно упълномощен представител на санкционираното дружество, легитимиран с пълномощно с нотариална заверка на подписа, рег. № 4133/06.12.2017 г. От съдържанието му се установява, че М. Б. е била упълномощена да представлява „КЕПИТЪЛ КОНСЕПТ ЛИМИТЕД“ АД пред „Българска фондова борса – София“ АД и КФН, включително да подписва и подава документи, свързани с изпълнението на задълженията на емитента съгласно разпоредбите на ЗППЦК. Съгласно т. 2 на пълномощното, М. Б. е била упълномощена и със следните права: да съставя, попълва, подписва, подава, изисква и получава всички и всякакви видове документи както първоначални, така и последващи, към и от „Централен депозитар“ АД, „Българска фондова борса – София“ АД, КФН, „Инвестор.БГ“ АД.

Съгласно чл. 39, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите обемът на представителната власт на пълномощника спрямо третите лица се определя според това, което упълномощителят е изявил. От обема на представителната власт зависи и видът на правните действия, които пълномощникът може да извърши. В случая е налице общо упълномощаване, доколкото в пълномощното не са изрично изброени документите, които има право да получава Б.. Видно е, че става въпрос за всякакви документи, свързани със задълженията на дружеството по ЗППЦК. Доколкото производството в случая е именно от посочения характер, макар пълномощното да не овластява посоченото в него физическо лице да представлява дружеството пред съд, в т.ч. като подаде жалба против НП, то съдържанието на същото пълномощно валидно е овластило М. Б. да присъства при съставянето на АУАН и да получи препис от него. В този смисъл касационният състав намира, че М. Б. е разполагала с представителна власт, в т. ч. и да подписва АУАН, като не са допуснати нарушения на изискванията на чл. 40, ал. 1, предл. първо и чл. 43, ал. 1, предл. второ ЗАНН.

Въз основа на приетите по делото писмени и гласни доказателства, СРС е формирал

правилен извод, че „КЕПИТЪЛ КОНСЕПТ ЛИМИТЕД“ АД не е представило пред КФН уведомление за финансовото състояние на дружеството за първото тримесечие на 2021 г. в срок до 05.05.2021 г. С това деяние касаторът – публично дружество, вписано в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл. 30, ал. 1, т. 3 ЗКФН, притежаващ статут на емитент, е осъществил състав на нарушението по чл. 100о¹, ал. 1, предл. първо ЗППЦК, съгласно който емитентът е длъжен да разкрива публично уведомление за финансовото си състояние в срок до 30 дни от края на първо, трето и четвърто тримесечие.

Настоящият касационен състав не споделя доводите на касатора, че съгласно изложеното в НП, дружеството е следвало да подава финансови отчети на основание чл. 100о¹, ал. 7 ЗППЦК, а не уведомление за финансовото си състояние по ал. 1 от посочената норма, поради което е ангажирана отговорността му за нарушение, което не е осъществил. Съгласно чл. 100о¹, ал. 7 ЗППЦК, изискванията на ал. 1 – 6 не се прилагат, в случай че емитентът разкрива публично тримесечни финансови отчети за дейността си в срок до 30 дни от края на първо, трето и четвърто тримесечие, със съответното съдържание по чл. 100о, ал. 4 и при съответното прилагане на чл. 100о, ал. 2, 5, 6 и 7. С процесното НП е установено, че касаторът не е представил своевременно пред обществеността финансово отчетна информация съобразно изискването на чл. 100о¹, ал. 7 ЗППЦК, поради което в случая не е налице изключението, предвидено с посочената норма за неприлагане на разпоредбата на чл. 100 о¹, ал. 1 ЗППЦК.

Възприемат се и се споделят и правните изводи на СРС, че извършеното административно нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН – такъв, при който извършеното административно нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. Съвкупната преценка на всички тези обстоятелства трябва да обуслови във всеки конкретен случай по-ниска степен на обществена опасност на конкретното извършено нарушение в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от същия вид. По принцип е възможно и формалните /на просто извършване/ административни нарушения да се определят за маловажни, но същите следва да се отличават от обикновените, типични нарушения от този вид. За съставомерността на деянието законът не поставя изискване от това да са настъпили каквито и да е вредни последици за някой субект или за държавата като цяло. Правната теория и съдебната практика е последователна и непротиворечива по въпроса, че обстоятелствата, визирани от състава, очертават в тяхната съвкупност онова именно типично общественоопасно деяние, което нормата запрещава като престъпление, респ. нарушение от даден вид. Обусловената от тях типична обществена опасност на деянието е съобразена при фиксиране на общоустановената в него санкция, поради което тези обстоятелства не могат след това да се явят едновременно като такива, които определят и индивидуалната тежест на конкретното нарушение от този вид, и следващото се за него индивидуализирано наказание.

Анализирайки приложените по делото доказателства, касационната инстанция заключава, че в конкретния случай не може да се приложи разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Проверката за наличие на основанията за това включва в обсега си обективни и субективните признаци, касаещи: степента на обществена опасност на деянието и

дееца и сравнението с други сходни и типични за деянието хипотези; съдебното минало и административните нарушения, извършени от нарушителя, постигане целите на наказанието, въпреки освобождаването от административно-наказателна отговорност, отношението на извършителя към извършеното и към последиците от извършеното, възрастта и имотното състояние на извършителя и други. Административният съд, действащ като касационна инстанция, извършвайки служебна проверка за съответствието на въззивното решение с материалния закон, в който се включва и проверката за маловажност на деянието по чл. 28 ЗАНН, въз основа на събраните доказателства, установи следното:

В конкретния случай извършеното деяние е застрашило обществените отношения, предмет на защита, с достатъчна интензивност, за да се приеме, че същото е административно нарушение. Това е така, тъй като нарушението засяга същността на регулираните обществени отношения съобразно легалните цели по чл. 1, ал. 2 ЗППЦК, а именно: осигуряване защита на инвеститорите в ценни книжа, включително чрез създаване на условия за повишаване на тяхната информираност за капиталовия пазар; създаване на условия за развитието на справедлив, открит и ефективен капиталов пазар; поддържане на стабилността и на общественото доверие в капиталовия пазар.

При това положение, съдът приема, че „КЕПИТЪЛ КОНСЕПТ ЛИМИТЕД“ АД, представлявано от г-жа П. С. Д. Л., е нарушило обществени отношения, които се отличават с по-висока степен на закрила. Липсата на доказателства за смекчаващи отговорността на наказаното лице обстоятелства навежда на извода, че не са налице достатъчно аргументи за квалифициране на извършеното деяние като маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН /в т. см. е задължителното за съдилищата тълкувателно решение № 1/12.12.2007г. по т. дело № 1/2007г. на ВКС на РБ/.

Предвид изхода на делото, в полза на ответника по касация се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева съгласно чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 ЗАНН във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2457 от 01.07.2022 г. на СРС, Наказателно отделение, 131-ви състав, по НАХД № 16304/2021 г.

ОСЪЖДА „КЕПИТЪЛ КОНСЕПТ ЛИМИТЕД“ АД да заплати на КФН сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.